

آینده: تمام آنچه اهمیت دارد

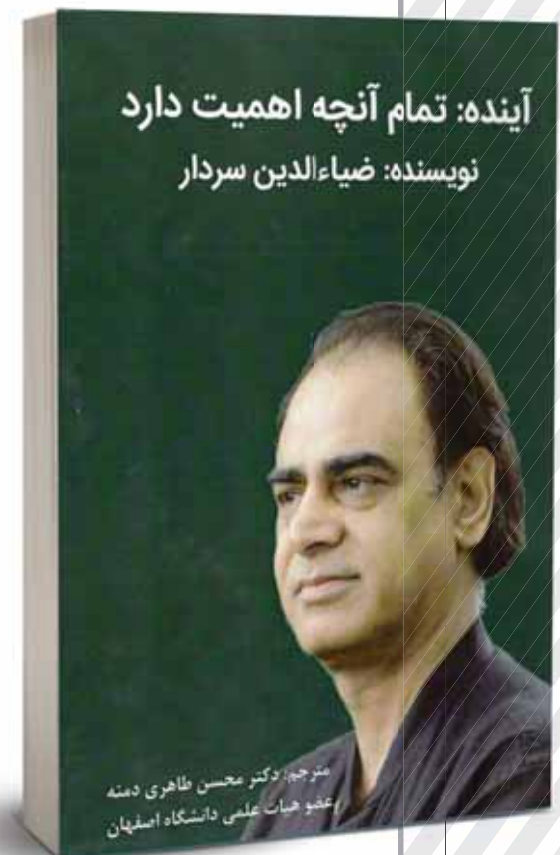
مریم موسوی

«تفکر آینده‌پژوهانه هنگامی معنادار می‌شود که خطرات بالقوه‌ای را که می‌توانند به آینده نزدیک شوند یا آن را استعمار کنند، شناسایی و نقد کند و بکوشد معنای زمان حال را دریابد. در تمام فعالیت‌های آینده‌اندیشی، از هر رویکرد و سنتی، در هر مکانی که انجام شده باشند و هر کسی که در آن دخیل است، یک نگرانی عمده وجود دارد: چگونه آینده را واقعی‌تر، در دسترس‌تر و بی‌واسطه‌تر کنیم و از این رو زمان حال را عرصه‌ای قرار دهیم که اقدام برای انتقال به دهه‌های آینده در آن صورت پذیرد.

آینده ممکن است در افق دوری قرار گرفته باشد، اما همچنین، درست همین جا، با ماست. آنچه ما امروز به‌عنوان افراد و اجتماع، شرکت‌ها و دولت‌های ملی انجام می‌دهیم، مفاهیمی را به آینده‌ای که به ارث خواهیم برد، هدایت می‌کنند. پدیده‌ها تغییر می‌کنند، اما آینده تنها عرصه‌ای است که ما می‌توانیم فعالانه پدیده‌ها را برای بهتر شدن تغییر دهیم و آن تغییر ناگزیر باید از جایی شروع شود که امروز در آن هستیم.

به همین نحو، تنها بخشی از تفکر آینده‌پژوهانه در مورد رخدادهای ممکن آینده است. آینده‌پژوهی بیشتر درباره‌ی اتفاقاتی است که مایلیم در آینده رخ دهند و اینکه چگونه می‌توانیم موجب رخ دادن آن‌ها شویم و نیز در مورد آنچه می‌توانیم برای شکل دادن به آینده‌های مثبت و قابل دوام برای تمام بشریت انجام دهیم. آینده‌پژوهی این هدف را با به چالش کشیدن تصویرهای مرسوم، با القای جهش‌های رویایی، با تجسم امکان‌ها و پتانسیل‌های دیگر، با قراردادن عامل انسانی در مرکز اقدامات آینده‌گرا دنبال می‌کند. در کاوش آینده هیچ جواب درست یا نادرستی وجود ندارد، بلکه این سفر فی‌نفسه موجب توسعه و افزایش ظرفیت‌های شما در درک و اداره‌ی مسائل آینده می‌شود.»

آنچه خواندید فرازی است از کتاب:

آینده: تمام آنچه اهمیت دارد © نویسنده: ضیاءالدین سردار

© مترجم: دکتر محسن طاهری دمنه © ناشر: آینده‌پژوه © نوبت چاپ: اول، ۱۳۹۶